

Brittisk vänster om nyvalet och Brexit – november 2019

I början av innevarande månad beslöt brittiska parlamentet att man skulle hålla ett nyval (12 december) för att man förhoppningsvis den vägen skulle kunna bryta det dödläge som förhindrat att man kommit till skott i Brexit-frågan. Hur detta val kommer att sluta är mycket oklart.

För Boris Johnson handlar valet bara om Brexit. Han vill till varje pris driva igenom en Brexit, det spelar ingen roll om den blir ”hård” eller ”mjuk” och valpropagandan inriktas på detta. Jeremy Corbyn (Labour) vill däremot resa en mängd andra frågor – sociala, ekonomiska och andra frågor (som klimatet) – och dessutom vill han låta folket ta ställning till det slutliga Brexit-budet.

Inom den svenska vänstern verkar de flesta anse att Corbyns inriktning är den enda vettiga, förutom Kommunistiska Partiet (KP), som stödjer Boris Johnsons Brexit-linje. Att man i och med detta på köpet stödjer en fortsatt Tories-regering och således i praktiken ställer sig bakom en mycket reaktionär arbetarfientlig politik, det bryr man sig inte om.

Även inom den brittiska vänstern finns det de som är för en (mjuk) Brexit, men i det kommande valet ställer man sig i stort sett mangrant upp bakom Labour. De anser att Brexit måste ses som underordnat klassfrågorna, de brittiska arbetande massornas intressen, och därför kan de inte uppmana till röst på Tories. Brexit får man avgöra sedan, precis som Corbyn säger.

Vi har nedan samlat några exempel (översatta till svenska) på hur man från vänsterhåll argumenterat. För den som vill vet mer om hur olika vänsterorganisationer ställt sig se följande: [Britain: the Corbyn surge begins – we can win!](#) (*In Defense of Marxism*, IMT), [Vote Labour for the climate](#) (*Morning Star*), [Tories in retreat: All-out for a Corbyn victory!](#) (*Socialist Appeal*), [Vote Labour then Remain](#) (*Solidarity*), [Kick the Tories Out](#) (*The Socialist*) [Our attitude towards a Corbyn government](#) (*Weekly Worker*, CPGB).

MF 19/11 2019

Innehåll

Socialist Alternative	1
<i>Kämpa för en Corbynledd regering</i>	1
Socialist Resistance	2
<i>Håll valet efter en omröstning om Brexit</i>	2
<i>Rivstart för Labour</i>	5
Socialist Worker	6
<i>Johnson inleder kampanjen arrogant, lögnaktig och svag</i>	6

Socialist Alternative

Kämpa för en Corbynledd regering

CWI England & Wales

Publicerad i *Offensiv* 6/11 2019

Det brittiska nyvalet den 12 december har potentialen att bli en historisk vändpunkt. Det är en chans att ge Toryregeringen sparken, sätta Labourledaren Jeremy Corbyn vid makten och att bygga en massrörelse för genomgripande förändringar.

Corbyn kan vinna valet. För att göra det måste han tala direkt till arbetarklassen och ungdomen med ett tydligt program som kan omvandla deras liv.

När Corbyn lanserade sin valkampanj uppmanade han till ”verklig förändring”. Den verkliga förändring vi behöver är en socialistisk förändring.

Åtstramningen måste få ett slut. Tio års Torybrutalitet har gett oss ett soppökssamhälle. Fyra miljoner barn lever i fattigdom. Arbetare har genomlidit ett årtionde utan reallöneökningar. Ungdomar står inför ett liv av skulder och bostadskris. Samtidigt säljs den offentliga sjukvården NHS ut bit för bit till högstbjudande. Och klimatkrisen hotar hela planetens framtid. Det är kapitalisterna och deras system som måste utmanas i valet.

Corbyn måste göra detta till ett val om ”folket mot de 0,1 procenten”. Han måste mobilisera arbetarklassen och ungdomen till att kämpa för ett alternativ till åtstramning och nöd, och ta fram ett program som kan ena arbetarklassen från båda sidor om lämna/vara kvar-klyftan (gällande Brexit).

Månader av parlamentariskt gräl och spel kring Brexit, där olika flyglar från en privilegierad elit käbblar om vilka handelsavtal som är mest gynnsamma för storföretagen, har med rätta fyllt vanligt folk med avsky.

Corbyn borde göra det klart att en ny Labourregering sätter arbetares intressen först och sist i återupptagna EU-förhandlingar och vägrar skriva under något av de många arbetarfientliga och nyliberala avtal som är institutionaliserade av EU.

Vår hållning till EU är internationalistisk. I kampen mot EU:s högerpolitik skapas förutsättningar att bygga ett annat Europa. Det verkliga alternativet till det nuvarande EU:s direktörsklubb är ett Europa för arbetarna – ett socialistiskt Europa.

Vi behöver använda valet för att bygga en rörelse som kan leva vidare efter valdagen. Massmöten och stora, regelbundna dörrknackningar behöver organiseras landet runt.

Till syvende och sist behöver vi bygga en massrörelse som kan knuffa Corbyn att gå längre än vad till och med hans nuvarande positiva program skisserar. Historien varnar oss för att kapitalistklassen inte kommer att dra sig för något för att skydda sina rikedomar och sin makt.

Ekonomiskt sabotage – hot om att flytta från landet, kapitalflykt med mera – är det troliga svaret mot planerna på storskaliga återförstatliganden.

Corbyn skulle behöva vidta åtgärder för att skydda arbetarklassen mot dessa effekter och ett bestämt svar som bryter med kapitalisternas ägande och makt. Det skulle innebära att förstatliga bankerna – att ta kontroll över kapitalflödet. Det skulle innebära en beredskap för att utmana den viktigaste makten som kapitalistklassen har – kontrollen över ekonomin. Detta skulle kräva mer än återförstatligandet av några få privatiserade tjänster – det skulle kräva att de stora monopolen som för närvarande dominerar vår ekonomi tas över i offentlig ägo under demokratisk kontroll och styre underifrån.

För detta skulle Corbyn i slutändan behöva förlita sig på kraften från en organiserad, mobiliserad och medveten arbetarklass som demokratiskt deltar i att peka ut en väg framåt samt är kapabel till att kontrollera sitt egna öde, snarare än att förlita sig på parlamentet.

På denna grundval skulle det vara möjligt att helt omvandla livet för miljontals. Det skulle ge oss potentialen att demokratiskt planera en ekonomi som skulle sätta majoritetens behov i första rummet, vilket skulle kunna inspirera till sociala revolter i resten av Europa och världen.

Samtidigt som valrörelsen inletts har postanställda gått ut i strejk. Mot den bakgrunden är det särskilt positivt att Corbyn lovat att återförstatliga posten, men också järnvägen och vattnet.

I sitt första tal inför valkampanjen lyfte Corbyn behovet av en grön industriell revolution. Krisen som vår planet står inför innebär att det inte finns någon tid att förlora. Corbyn måste ta upp den paroll som har blivit synonym med de massiva skolstrejkerna för klimatet: Ändra systemet – inte klimatet. Det betyder ett slut på detta katastrofala kapitalistiska system som i grunden baseras på exploateringen av folket och planeten, och att det byts ut mot ett socialistiskt system.

Socialist Alternative kommer att delta i valkampanjen för att ge stöd till bygget av en Corbynledd regering.

Men vi stannar inte där. Vi kommer att organisera för att hjälpa till att bygga en rörelse som kan ta kamp för en socialistisk förändring som vårt samhälle så desperat behöver. Det är en rörelse som kommer att behöva fortsätta bortom valdagen den 12 december, oavsett vem som då sitter vid makten.

Socialist Resistance

Håll valet efter en omröstning om Brexit

Alan Thornett

Socialist Resistance, 25/10 2019

[. Lägga märke till artikeln skrevs innan det brittiska parlamentet gick med på att hålla ett nyval den 12 december.]

Sedan Boris Johnson blev ledare för Torypartiet har han envist hävdade att han skulle få Storbritannien att lämna EU den 31 oktober, med eller utan ett avtal – det får bära eller brista. Han försökte att under fem veckor stänga ner parlamentet olagligt så att det inte skulle kunna hindra honom från att göra det, och tvingade Högsta domstolen att upphäva det. Men i själva verket kommer inte Storbritannien att lämna detta datum, och Johnson har tvingats be EU om en tre månaders förlängning av medlemskapet. EU har gått med på förlängningen men kommer att avgöra hur lång den ska bli nästa vecka [beslutades om förlängning till 31 januari 2020 – öa].

Detta kommer bara några dagar efter att parlamentet, med hjälp av 19 ledamöter från Labour, först röstade för att acceptera hans avtal efter den andra behandlingen – det vill säga att fortsätta att diskutera det fram till den tredje (slutliga) behandlingen – och sedan avvisade hans förolämpande förslag att bara avsätta två och en halv dagar för att diskutera 500 sidor lagtexter som parlamentsledamöterna hade fått se först kvällen innan.

Hellre än att acceptera ett förslag från Jeremy Corbyn att förhandla om en godtagbar tidtabell för att debattera avtalet – som oppositionen med rätta tycker är mycket sämre än det som Theresa May föreslog och parlamentet avvisade många gånger – hemföll han till en parodi

och erbjöd oppositionspartierna mer tid att diskutera avtalet under förutsättning att de gick med på allmänna val i december.

Oppositionspartierna verkar ha avvisat det som en fars, och det med rätta. Det avtal Johnson har förhandlat fram förvandlar det mjukare förslag som Theresa May godtog till en hård Brexit som grundar sig på en avreglerad låglöneekonomi, inklusive en tävling till botten, vars mål är ett frihandelsavtal med Trumps USA. Detta visade Labour klart under debatten.

Garantier om arbetarrättigheter och miljöskydd flyttades till exempel från det juridiskt bindande Utträdesavtalet och infördes i den icke juridiskt bindande politiska deklARATIONEN.

De mest omstridda förändringarna till Utträdesavtalet är avlägsnandet av den irländska backstop-planen. Den kommer att ersättas av två gränser där det inte har funnits någon (inklusive en gräns genom Irländska sjön), och förändra förhållandena mellan Nordirland och Storbritannien och närma det till Dublin när det gäller handelsförordningar – en förändring som förutsägbart nog gjorde unionisterna förlamade av ilska. Ett stort möte med representanter för de lojalistiska mördarbanden, som utgör en viktig del av DUP:s valmaskin, klargjorde att de kommer att ta till våld om inte deras krav tillfredsställs.

För första gången röstade Torys parlamentsledamöter – inklusive Europeiska forskningsgruppen* – enhälligt för Johnsons avtal. Det berodde delvis på att det var andra behandlingen och därmed inte avgörande, men också för att det nu är ett förslag om en hård Brexit, och det är den enda väg de nu kan se fram till det utträde utan avtal de vill ha i slutet av genomförandeperioden, då Storbritannien automatiskt kraschar ut om man inte nått fram till en överenskommelse.

Avtalet gick igenom med en majoritet på 30, med hjälp från 19 av Labours ledamöter, under ledning av Caroline Flint. Hur en del av dessa ledamöter, som gav Johnson denna livlina, kommer att rösta vid en tredje behandling är oklart. En del av dem hävdar att de röstade så här för att granska avtalet ännu mer. Andra är helt enkelt hätskt mot Corbyns ledarskap. För dem är det ett mål i sig själv att gå mot Corbyn. De borde alla väljas bort.

Efter omröstningen efter den andra behandlingen hoppade Johnson upp och påstod att hans avtal nu hade fått stöd från parlamentet. Men hans jubel blev kortvarigt när han förlorade nästa omröstning, om den skandalöst korta diskussionstiden, med 14 röster. Efter att just ha hotat att krascha ut den 31 oktober om hans tidtabell avvisades, ändrade han sig nu och tillkännagav att lagförslaget nu skulle ”pausas”.

Förhandlingsskicklighet?

Märkligt nog har Johnson främst framhållit sin förhandlingsskicklighet. Att han hade lyckats öppna Utträdesavtalet igen och tagit bort backstop-planen sedan hans kritiker hade sagt att det inte gick att göra! Det finns ett korn av sanning i detta – åtminstone på ytan. Det hans kritiker inte visste var förstås att han skulle vika ner sig när han kom till Bryssel och ställdes inför sin egen tidsgräns och inför att leda ett avtal om att krascha ut (precis som May hade gjort), och att han skulle godta en formulering om att ersätta backstop-planen som May tidigare hade avvisat. Det hans kritiker (inklusive undertecknad) med andra ord underskattade var alltså inte hans skicklighet utan hans förmåga att vika ner sig och hans beredvillighet att hugga DUP i ryggen.

Hans andra mantra har varit att utnyttja den Brexit-utmattning som han främst är ansvarig för: låt oss få det gjort! Vi måste gå vidare! Det enda sättet att gå vidare är att få ett avtal – vilket avtal som helst! Detta mantra kan också bli kortlivat när folk börjar inse hur bedrägligt det är. Även om det nuvarande skedet fullbordas, så är det bara det första skedet. Sedan skulle vi

---

* European Research Group, en grupp konservativa politiker som är för en hård Brexit – öa.

övergå till (den 20 månader långa) genomförandeperioden där den verkliga diskussionen om de framtida relationerna till EU börjar, inklusive om ett frihandelsavtal.

För närvarande verkar regeringen splittrad om hur den ska svara om EU går med på en förlängning. Johnson och Cummings verkar argumentera för att lägga kraften på att försöka genomdriva allmänna val, medan andra argumenterar för att utnyttja förlängningen till att få igenom avtalet i parlamentet innan slutet av januari.

Det problem Johnson har om han driver igenom att avtalet ska upp i en tredje behandling är inte bara att kritiken av avtalet kommer att bli mer förfinad och sammanhängande, utan också att avtalet kommer att få en mängd ändringsförslag, inklusive förslag på tullunion och en folkomröstning, varav en del mycket väl kan antas. Det är sant att det troligen fortfarande inte finns någon majoritet i parlamentet för en andra folkomröstning. Men det finns ett massivt stöd utanför parlamentet och det är hursomhelst ditåt det pekar.

Att få parlamentet att gå med på allmänna val innan jul är omöjligt om Labour går mot det. Att få igenom det med hjälp av ett nytt förslag om "en linje" skulle vara öppet för förändringar som att sänka rösträttsåldern till 16 år eller att ge EU-medborgare som bor i Storbritannien rösträtt – så Johnson kommer troligen att undvika det.

Allmänna val

Under allmänna val kommer vi att antingen stå inför en Labourregering med en radikal vänsterplattform, möjligen som största parti med stöd från andra vänsterpartier, i synnerhet Skotska nationalistpartiet, eller en reaktionär Toryregering som drivs av rasism, populism och engelsk nationalism.

Risken med ett val innan en folkomröstning är att det skulle kunna bli så dominerat av Brexit att det inte skulle finnas några garantier för att Labours radikala manifest skulle slå igenom som det gjorde förra gången, eftersom Brexit nu skulle dominera ännu mer. Allt skulle kunna hända. Det vore bättre att ta itu med Brexit först och sedan hålla val om de bredare frågorna. Sedan i våras har Labour tappat mark på grund av sin obeslutsamhet om Brexit. Det betalade dyrt för det under EU-valen och tappade mark till Liberaldemokraterna som var enda tillflykt för de som röstade för att stanna kvar. Detta förändrades vid Labourpartiets konferens i år, där det antog en otvetydig politik att "folket ska besluta".

Men Labour har i två avseenden förstärkt sin ståndpunkt mot Brexit på ett radikalt (och avgörande) sätt. För det första genom att ta ledningen för oppositionspartierna för att sätta stopp för ett Brexit utan avtal. Det faktum att oppositionspartierna lyckades ta kontrollen över parlamentets dagordning och få igenom en lagstiftning som gjorde en avtalslös Brexit olaglig hängde först och främst på Labour. Oppositionspartiernas beslut att vägra att gå i fällan med allmänna val innan en Brexit utan avtal var utesluten berodde också först och främst på Labour.

Labour är nu otvetydigt förpliktigt till en andra folkomröstning för att bekräfta alla förslag till avtal som förs fram, inklusive sina egna. Det har förändrat situationen. Inför Labourpartiets konferens hade Labourledningen helt och fullt kommit att stöda en andra folkomröstning med ett alternativ att lämna, och sa att det skulle stå med i Labours manifest närhelst de allmänna valen äger rum.

Johnsons problem är att han skulle bli tvungen att gå in i ett val efter att ha misslyckats att lämna före den 31 oktober. Han kommer att försöka gorma sig ur det, men hans problem kan bli att Farage och Brexitpartiet fördömer honom som en bedragare som det inte går att lita på om det uppstår en ny möjlighet att lämna utan avtal i slutet av nästa år

Översättning från engelska: Göran Källqvist

Rivstart för Labour

Alan Davies

Publicerad i *Internationalen* 15/11 2019

- ▶ **Jeremy Corbyns valkampanj fick en flygande start**
- ▶ **Sexprocentig ökning för Labour i en opinionsundersökning**
- ▶ **Boris Johnsons kampanj har ännu inte ens ett startdatum**

Labour har haft momentum sedan 29 oktober då allmänna val utlystes. Corbyn inledde sin kampanj redan nästa dag i Batterseas stadshus inför en enormt entusiastisk publik.

Den 2 november talade Corbyn inför tre fullpackade möten – i norra och södra Swindon och därefter i Bristol – medvetet med inriktning på valkretsar med små marginaler. Och det var inte bara Labourledaren som samlade folkmassor – samma dag deltog hela 400 röstvärvare för att stöda Faiza Shaheens försök att besegra Ian Duncan-Smith i Chingford och Woodford Green.

Detta har tvingat Johnsons kampanj på defensiven – den har inte ens ett startdatum ännu.

Sunday Times rapporterade en sexprocentig ökning för Labour i en opinionsundersökning av YouGov efter bara 3 dagars kampanjande.

Momentum har på bara sex dagar samlat ihop mer än 250 000 pund under en rekordstor insamlingskampanj och har uppmanat sina medlemmar att ta en vecka ledigt för att hjälpa till med kampanjen inför de allmänna valen. Gruppen samlade ihop 255 000 pund från 10 000 enskilda donationer och har fått ihop nästan lika mycket som de 260 000 pund de samlade ihop under hela valet 2017.

Momentums nationella samordnare, Laura Parker, sa att insamlingen visade att ”samma folkdrivna rörelse” som 2017 ”är tillbaka, större och mer beslutsam än någonsin”. Labour har själv fått två miljoner pund i donationer under de två första kvartalen i år.

Samtidigt är det uppenbart att Labour inleder kampanjen med ett manifest som är klart mer vänster än 2017. Det kommer att innehålla ett investeringsprogram på 500 miljarder, med nationalisering av postverket, järnvägarna och energi- och vatten och avloppsföretag. Det kommer att innefatta ett massivt offentligt program för bostadsbyggande, investeringar i stor skala inom offentlig sektor, nya rättigheter för arbetare och fackföreningar liksom återinförande av sektorsvisa kollektivavtal.

Det kommer också att innehålla en omedelbar ökning av minimilönen med 10 procent, som ska tillämpas från 16 års ålder, gratis skolavgifter för studenter, slut på det nuvarande kritiserade stödet till arbetslösa och lågavlönade (Universal Credit), och öknningar av pensioner och sociala förmåner.

Försvaret av den offentliga sjukvården NHS är central i kampanjen, och manifestet kommer att innehålla en helt ny investeringsnivå i NHS, slut på privatiseringar och entreprenader, och gratis vård för äldre. Tories protester att Corbyn politiserar NHS kan knappast klinga mer falskt eftersom det uppenbarligen är en central politisk fråga. Hursomhelst har Tories själva politiserat den i årtal.

Manifestet kommer också att innehålla den mest radikala utmaningen mot klimatförändringarna som någonsin har föreslagits av ett stort politiskt parti, med målsättningen att ha noll totala utsläpp före 2030, förordningar som ska säkerställa att alla nya bostäder ska vara koldioxidneutrala, ett program på 77 miljarder för att bygga om lågavlönades bostäder med isolering och koldioxidneutrala uppvärmningssystem. Det innehåller också en betydande

minskning av arbetstiden med 4 dagars arbetsvecka inom 10 år, något som är en avgörande beståndsdel i en hållbar ekonomi.

John McDonnell, Labours ekonomisk-politiska talesperson, har också aviserat en skärpning av Labours ståndpunkt rörande planer på utbyggnad av flygplatser. Enligt Daily Telegraph har han uteslutit en tredje landningsbana på Heathrow, eftersom det bryter mot Labours gränser, och uttryckte tvivel om planerna på ökad kapacitet på flygplatserna i Manchester, Leeds, Bradford, och östra Midlands. De kriterier som kommer att användas, sa han, kommer att vara ”vår planets överlevnad”. Detta är ett helt nytt språk och är mycket välkommet.

Efter två års diskussioner har Labour en ståndpunkt om Brexit som redan klarat sig bra under kampanjen. Det är ett förslag som gör Labour till det enda partiet under valet som lovar en andra folkomröstning om Brexit. Det enda sättet att få en andra folkomröstning nu är att rösta på Labour. Om Johnson vinner skulle han omedelbart genomföra sitt förslag om en fri marknad, vilket skulle öppna dörren för ett mycket högerpräglat avtal med Trump. Om Liberaldemokraterna vinner skulle de vidta den ytterst odemokratiska och splittrande åtgärden att upphäva Artikel 50 [om utträde ur EU] utan någon folkomröstning.

Om Labour får makten kommer de att försöka få bästa möjliga avtal med EU – i grund och botten en mjuk Brexit med en tullunion – som därefter skulle ställas som förslag vid en folkomröstning tillsammans med alternativet att stanna kvar. Hur Labour ska ställa sig till detta ska avgöras vid en endagarskonferens för Labourpartiet innan folkomröstningen. Men det centrala förslaget är att låta folket avgöra, vilket skulle ske på en dramatiskt mer upplyst grundval än 2016, och respektera resultat från denna andra folkomröstning. Att, som Labours motståndare gör, hävda att det är komplicerat är inte vettigt. Alternativet vore att ha Boris Johnsons avtal som alternativ, vilket vore ett stort misstag.

Översättning: Göran Källqvist. Originalen på engelska i *Socialist Resistance* 5/11

Socialist Worker

Johnson inleder kampanjen arrogant, lögnaktig och svag

Tomáš Tengely-Evans

Socialist Worker, 4/11 2019

Boris Johnson inledde valkampanjen inför de allmänna valen med arrogans, lögn – och svaghet.

Han gav en massa löften om att spendera, från NHS till socialhjälp, som inom kort visade sig vara omstuvade tillkännagivanden.

I ett försök att vinna över arbetarväljare i valkretsar med små marginaler, sa regeringen förra fredagen att den skulle avsluta frysningen av understöden i april nästa år. Frysningen infördes av Tories 2016, och det har hela tiden varit meningen att den ska upphöra i april.

Åtgärden kommer bara att leda till att bidragen stiger med 1,7%, i linje med konsumentprisindex – som inte tar hänsyn till boendekostnaderna. Och de tre senaste årens våldsamma nedskärningar kompenseras inte.

Adam Corlett från tankesmedjan Resolution Foundation sa: ”Regeringens försäkran att understödet till arbetsföra bara kommer att hålla jämna steg med prisökningarna innebär att levnadsstandarden inte kommer att öka. De med extra stöd kommer även fortsättningsvis att halka efter.”

Samma dag hävdade sjukvårdsminister Matt Hancock att löftet om ny cancerutrustning visade Tories utfästelser att öka finansieringen av NHS. Men höjdpunkten i Tories planer är 13

miljarder pund för att bygga 40 nya sjukhus – en politik som tillkännagavs redan vid deras konferens förra månaden.

Johnson försökte marknadsföra gammal politik som om den var ny (Flickr/FCO)

Och det är bara liktydigt med 2,7 miljarder pund för att renovera sex sjukhus under de kommande fem åren. 21 andra projekt kommer att få lite startkapital för att ”kicka igång” sina planer för slutet av nästa decennium.

Efter att Johnson anställde frackningsförespråkaren Rachel Wolf för att skriva Torys manifest kan det inte längre finnas någon tvekan om att han är de rikas kandidat. Bland hennes andra kunder finns energijätten Cuadrilla, Amazon och Facebook.

Säkrade stöd

Johnson säkrade stöd från chefsreaktionären Donald Trump i ett telefonsamtal på radio i en show som leddes av Brexitpartiets ledare Nigel Farage.

Det är bestämt att Trump ska besöka London under valkampanjen för ett toppmöte med Natos krigshetsare.

En koalition av grupper, inklusive Stoppa kriget och Stå upp mot rasism har utlyst protester till tisdag 3 december.

Johnson och alla ledande Tories måste förföljas av protester varthelst de reser.

På kampanjens första dag försökte en medicinstudent konfrontera Johnson när han besökte Addenbrookes sjukhus i Cambridge. Julia Simons sa: ”Vi fick höra att vi inte skulle få veta att han var här. Han är för feg för att faktiskt tala med någon i personalen.”

Trots att Johnson är svag kan han ändå bli störst. Vid det senaste valet lyckades Labour jobba ikapp Tories ledning och förvägra dem en majoritet, men Theresa May erövrade ändå flest platser och 13 miljoner röster.

Och den här gången kan det bli svårare för Labour att vrida debatten bort från Brexit och till klassfrågor som förenar vanligt folk.

Labour måste attackera Johnsons rasism, sexism och trångsynthet – och betona att han är det arbetande folkets fiende.

Helt igenom trångsynt

Jeremy Corbyn sa att han inte skulle angripa Boris Johnson personligt. Men Labours kampanj borde banka in att han är en farlig, rasistisk, homofob förkämpe för den härskande klassen.

Homofob

Johnson frågade varför ”tre män och en hund” inte skulle kunna gifta sig om hbtq-personer kan det.

Han sa att Tony Blairs Labourregering bestod av ”fjollor”.

När Peter Mandelson avgick från regeringen sa han att det åsamkade alla ”unga bögar i brottarlinne” avsevärd smärta.

Rasist

Johnson sa att han fick nyheten om Jonathan Aitkens avgång från Margaret Thatchers regering av en ”negerunge från det ångande Mato Grosso”.

Han sa att drottningen brukade välkomnas utomlands av ”jublande massor av flaggviftande negerungar”.

När Tony Blair besökte Demokratiska republiken Kongo skrev Johnson att alla de afrikanska soldaterna skulle ”sluta med sitt hackande av människokött” och välkomna honom med sina ”vattenmelonsleenden”.

Islamofob

I augusti förra året skrev Johnson om muslimska kvinnor som bar burka att ”det är fullständigt löjligt att folk väljer att gå runt och se ut som brevlådor”.

Han skrev att ”om en väljare skulle komma till min parlamentsledamots mottagning med ansiktet dolt, så skulle jag känna mig fullt berättigad att be henne ta bort den. Om en kvinnlig student skulle dyka upp i skolan eller på universitet och se ut som en bankrånare så är det samma sak.”

Förkämpe för den härskande klassen

Johnson har sagt att hans ”första utbrott av våldsam högerilska” ägde rum när han ombads bidra till ”de förbannade gruvarbetarna” under gruvstrejken 1984-1985.

Han hyllade deras nederlag som ”en katastrof för fackföreningarna ... och ända sedan dess har deras medlemskap stadigt minskat”.

Johnson har konsekvent röstat för att höja tröskeln för beskattning och minska företagens skatt. Han röstade också för att minska bidragen och mot subventionerade hyror.

Översättning från engelska Göran Källqvist.